

«Actuació» de Recio davant Rosenthal

Carles Recio, agitació amarga

Literatura grisa i guerrilla urbana

Jeroni CASTELLÓ

Carles Recio, en un altre temps, podria haver estat un màrtir de la «Cruzada» o un celebrat autor de sainets a Russafa, el seu barri. Avui dia, però, ha triat un camí més recte cap a la fama, al preu que siga. Carles Recio, ara, és un agitador, un agitador impune que no se'n perd una. En defensa d'una «nació» i d'una «llengua» valencianes, esborra cartells, assisteix a concentracions feixistes, crida, menteix, boicoteja i no deixa parlar a les persones que no són, al seu parer, de «bona voluntat».

¡Denuncieu!, assenyalava l'altre dia, a València, el governador civil, després dels greus atemptats que van dur a cap unes dotzenes de fanàtics a la Seu. I tant que cal fer-ho. Perquè tothom sap que la violència en aquesta ciutat és una exclusiva —com ho és la impunitat— d'uns grups activistes encesos que es pensen —encara— que el carrer és seu.

Carles Recio —¡qui ho havia de dir!— ha estat alumne ben aprofitat de Xavier Casp, del lamentable Rat Penat actual, i considera el polític d'Unión Valenciana com un líder

On va Fraga va la «llengua valenciana»

ideològic inqüestionable. I Casp l'ha escampat: Maria Consuelo Reyna —gràcies a la qual ha col·laborat en distintes ocasions a *Las Provincias*—, Amparo Cabanes —a qui dedicà un pamflet del qual reproduïm algunes frases que passaran a la història de la intolerància—, l'ex-governador civil Fernández del Río, Francisco Domingo, i els agitadors més violents del GAV, ex-Fuerza Nueva i actual Alternativa Universitaria...

Podia haver-se dedicat tota la vida a la literatura grisa —ha publicat llibres per al GAV, la URV-ENV («sense que això supose cap compromís polític», consigna que no inclou quan els publica el GAV), el tradicionalista Círculo Cultural Aparisi y Guijarro, i per a una sèrie d'editorials que ho són només pel seu llibre: La Masclatà, Adelapos...— o als articles en les revistes més reaccionàries de la ciutat: *Murta, Tots, Som...*

Però no. Ha volgut, des de ben jove, ampliar les seues activitats a la «guerrilla urbana». Una guerrilla amb un signe ben clar. D'aquesta manera, ha aconseguit de ser un dels ultres més fotografiats de la dècada. En les primeres manifestacions blaveres —*imposible el ademán*— adoptava postures nazis, bandera en mà, i es retratava amb els activistes més gloriosos del GAV.

Durant les darreres eleccions, i sempre que Fraga s'ha passat per València, Recio, darrere, per no perdre l'objectiu de la càmera. I la nòmina s'amplia amb dinars campestres on participaven els *capos* de Fuerza Nueva de la comarca. ¿Quina llengua i quina nació hi defensava?

I, a mesura es fa més gran, passada ja la vintena, el radicalisme més salvatge. De fa alguns mesos és vist en companyia d'alguns dels ex-militants més famosos del partit que liderava Blas Pinar. Al febrer d'enguany, David Rosenthal no pogué parlar a la Llotja del *Tirant*. Recio, amb un grup nombrós d'intransigents, li ho impedí. Cridant, amenaçant i sense deixar parlar. L'escrriptoret acusà, també, el regidor Vicent Garcés de no haver-li subvencionat ¡dotze llibres! Potser vol que l'Ajuntament li publique les *Obres Completes* —la Conselleria de Cultura en guarda encara alguns centenars de l'època Cabanes—. Arredonint la funció, llança algunes monedes a la taula del conferenciant. L'acte es suspén...

L'agressor no és detingut, no en caldria una altra, i envia una carta a EL TEMPS, on acusa aquesta publicació d'amagar la realitat (?). Dament, el barrut agitador n'envia una altra a Acció Cultural demanant entrades per a la conferència de Rosenthal del 25 d'Abril, «en ús de la llibertat d'expressió». Gent afí a ell hi telefonà i avisà de la col·locació de dues bombes.

Carles Recio a «Tots contra ella»

Amb els caps de Fuerza Nueva d'Alfatar i Benetússer en un dinar d'acòlits

La nit anterior, el mateix Recio, amb un escamot de feixistes d'Alternativa Universitaria, es dedica a ratllar de blau els cartells amb senyeres, a omplir-los d'insults —«catalanistes, fills de puta»—. Finalment, es troba

— El partit socialiste, d'innegable tendència pancatalanista, s'havia apoderat de la cartera de Cultura, i el poble valencià esperava frenar els enemics de València.

— Com a llops, els pancatalanistes es tiraren damunt d'ella.

— El sindicat que diu que es independent, pero que tots sabem que es comuniste, CCOO, «COCO» per als amics.

— Josep Maria Fernández del Río quedarà per a la historia dels governadors civils valencians com u dels que mes s'ha acostat al poble.

— L'ICE, que tots sabem que coixeja d'un pancatalanisme total.

— La genial periodista Maria Consuelo Reyna...

— Son valencianisme actiu, front a les maquinacions de renegats.

— Socialistes, comunistes, marxistes, nacionalistes pancatalanistes... feren un eixerit unit contra la Consellera...

— Els traidors a València, els que no volen la nostra cultura.

amb una topada contundent. Alguns independentistes els ataquen. L'endemà, Recio ho aprofita i acusa Josep Guia de participar en l'incident. Encara que ha estat demostrat que no va ser així, als de l'«Alternativa» i a *Las Provincias*, això els és molt útil.

I Recio hi torna. L'endemà figura entre els grups que agredeixen els nacionalistes en la Seu. Allí és ferit Manuel Molines, fotògraf de *Levante*. Aquest mateix diari publica, dies més tard, una carta de Recio, on s'atreveix a dir: «Dins els meus plantejaments hi ha la llibertat de qualsevol persona de bona voluntat». «Qui esgrimeix armes escudant-se en un ideal no té ideal». «Que finalise tanta guerra». En *Las Provincias* havia dit que alguns feixistes s'han colat entre els «valencianistes». ¿Qui són aquests valencianistes? ¿Els militants de la dissolta Fuerza Nueva amb els quals Recio es veu sovint? ¿Els terroristes que criden amb ell? ¿Els qui pinten «fills de puta» damunt les quatre barres? ¿Quantes voltes han estat denunciats?

EXPOSICIONS

De maig a juny

Exposició de les maquetes presentades al concurs —convocat per la Conselleria de la Presidència de la Generalitat valenciana— pel que fa a la realització d'un monument sobre la llibertat d'expressió a emplaçar en la plaça de les Comunicacions de la ciutat de València

Sala d'Exposicions
Horari: d'11.00 a 13.30
i de 18.00 a 21.00
de dimarts a dissabte

Excm. Ajuntament de València
DELEGACIÓ MUNICIPAL DE CULTURA